

Ανακοίνωση επιστημονικής παρουσίασης
Πέμπτη 8 Νοεμβρίου 2012, 13.00 – 15.00
ΑμφιθέατροΧ, ΑΠΘ

Η θεωρία της Διττότητας του Χρόνου και του Χώρου

Jean-Pierre Garnier Malet, Ph.D.

Η θεωρία της Διττότητας του Χρόνου και του Χώρου έχει θεμελιωθεί πάνω σε μερικά βασικά αξιώματα που αποτελούν μία τεράστια αλλαγή παραδείγματος για την σημερινή θεώρηση της Φυσικής. Τα εντυπωσιακά αποτελέσματα αυτής της θεωρίας υποστηρίζουν την ακρίβεια των καινοτομικών υποθέσεων της διότι παρέχουν εξηγήσεις των βασικών « μυστηρίων » της σημερινής Φυσικής και παρουσιάζουν συγχρόνως μία απλότητα, συνοχή και κομψότητα.

Αυτή η θεωρία ενώνει τους νόμους του μικροκόσμου της Κβαντομηχανικής με τους νόμους του μακροκόσμου της Ειδικής και της Γενικής θεωρίας της Σχετικότητας. Βασίζεται σε μία θεμελιώδη και ιδιαίτερη περιστροφική κίνηση που αποτελεί την αρχική ενέργεια της Δημιουργίας και διέπει όλο το σύμπαν, από τα απείρως μικρά στοιχειώδη σωματίδια μέχρι τα αστέρια, τους γαλαξίες, το ίδιο το σύμπαν, ενώ το Big-Bang αποδεικνύεται πλασματικό της αντίληψής μας. Δείχνει επίσης πως το σύμπαν είναι δομημένο σύμφωνα με μια κατανομή fractal. Κάθε σωματίδιο κινείται μέσα σε έναν ορίζοντα αλλά αποτελείται και το ίδιο από μικρότερα σωματίδια που αποτελούν και αυτά ορίζοντες για άλλα ακόμη μικρότερα, κ.ο.κ. Η θεμελιώδης περιστροφική κίνηση της θεωρίας είναι ακριβώς η ίδια και ισχύει συγχρόνως σε όλα τα επίπεδα αυτής της ιεραρχίας fractal. Κάθε σωματίδιο είναι συνδεδεμένο λοιπόν με τρεις χώρους, έχοντας όμως ο καθένας τους την δική του ροή χρόνου.

Η θεωρία της Διττότητας ορίζει ότι κάθε σωματίδιο που συναντά έναν ορίζοντα διαχωρίζεται σε δύο (πληροφοριακά) συζευγμένα (entangled) μεταξύ τους μέρη, το καθένα βιώνοντας στην δική του πραγματικότητα του την δική του, διαφορετική ροή χρόνου, έτσι ώστε να είναι δυνατόν για το ένα από τα δύο μέρη να εξερευνά τον χώρο στον οποίο εξελίσσεται, ενώ συγχρόνως το δεύτερο μέρος του, εξελισσόμενο σε έναν διαφορετικό χώρο, να διατηρεί την αρχική τους πληροφορία. Αυτή η διττότητα του χρόνου και του χώρου διέπεται από σχεδόν στιγμιαίες ανταλλαγές πληροφορίας που χρησιμοποιούν 3 ταχύτητες. Η μικρότερη από αυτές αποτελεί την « ταχύτητα » του φωτός η οποία για πρώτη φορά παγκοσμίως υπολογίζεται θεωρητικά και με ακρίβεια, εφαρμόζοντας την θεωρία στο ηλιακό σύστημα με απλές αλγεβρικές εξισώσεις, ενώ εξηγείται η ανεξαρτησία της από την ταχύτητα του παρατηρητή και της φωτεινής πηγής. Η μεγαλύτερη από τις άλλες δύο ταχύτητες που είναι κατά πολύ μεγαλύτερες από την ταχύτητα του φωτός, και εξηγεί το μέχρι τώρα μυστηριώδες φαινόμενο του entanglement (αλληλο-πληροφόρηση-σύζευξη σωματιδίων με άπειρες - τουλάχιστον μη μετρήσιμες ταχύτητες). Επίσης αρχή του Heisenberg απορρέει με πολύ απλό τρόπο ενώ η σταθερά της λεπτής υφής, άλφα, που διέπει τον μικρόκοσμο υπολογίζεται θεωρητικά και με ακρίβεια εφαρμόζοντας την θεωρία στο ηλιακό σύστημα! Η ανακριβής θεώρηση των Titius-Bode για την απόσταση των πλανητών από τον ήλιο αντικαθίσταται από μια ακριβή και απλή αλγεβρική σχέση. Ακολουθούν πολλές άλλες εφαρμογές.

Ο Δρ. Jean-Pierre Garnier Malet (Ph.D. στην Μηχανική των Ρευστών, Γαλλία) άρχισε να δημοσιεύει την επιστημονική του εργασία το 1997 και τα διάφορα αποτελέσματά της έχουν ήδη παρουσιασθεί πλήρως στην επιστημονική κοινότητα, ακόμη και μέσω του American Institute of Physics (AIP), εισάγοντας μία θεμελιώδη αναθεώρηση στην σημερινή Φυσική. Είναι επίσης ο συγγραφέας δυο βιβλίων για το πλατύ κοινό που έχουν μεταφρασθεί σε πολλές γλώσσες και πρόσφατα στα Ελληνικά.

Ο εισηγητής θα κάνει την παρουσίασή του στα Γαλλικά με διερμηνεία στα Ελληνικά ή και Αγγλικά.

-----//-----